

GRAPHIC SPÓŁKA AKCYJNA
SPRAWOZDANIE FINANSOWE
ZA ROK 2017

Wprowadzenie do sprawozdania finansowego

1. Dane identyfikujące Spółkę

a) Nazwa Spółki

GRAPHIC S.A.

b) Siedziba Spółki

40-816 Katowice, ul. Bocheńskiego 94

c) Rejestracja w Krajowym Rejestrze Sądowym

Siedziba sądu: Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach
 Data: 01.03.2011
 Numer rejestru: KRS 0000379636

d) Podstawowy przedmiot i czas działalności Spółki

Przedmiotem działalności Spółki zgodnie z umową Spółki jest między innymi:

- działalność agencji reklamowych;
- działalność w zakresie specjalistycznego projektowania;
- pozostałe drukowanie;
- kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek;
- wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi;
- pośrednictwo w obrocie nieruchomościami;
- zarządzanie nieruchomościami wykonywane na zlecenie;

Spółka została utworzona na czas nieokreślony.

e) Okres objęty sprawozdaniem

Sprawozdanie finansowe zostało przygotowane za okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.

f) Założenie kontynuacji działalności gospodarczej

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości.

Nie istnieją żadne okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania przez Spółkę działalności.

2. Omówienie przyjętych zasad rachunkowości

Sprawozdanie finansowe sporządzone zostało w zgodzie z praktyką stosowaną przez jednostki działające w Polsce, w oparciu o zasady rachunkowości wynikające z przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 z późniejszymi zmianami) i wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi. Przyjęte przez Spółkę zasady rachunkowości stosowane były w sposób ciągły i są one zgodne z zasadami rachunkowości stosowanymi w poprzednim roku obrotowym.

a) Przychody i koszty:

Przychody ze sprzedaży obejmują należne lub uzyskane kwoty ze sprzedaży towarów i usług (pomniejszone o zwroty, rabaty i opusty). Przychody uznaje się za osiągnięte, gdy wszystkie warunki umowy sprzedaży zostały spełnione i nie istnieją zasadnicze wątpliwości co do odbioru towarów i usług. Przychody ze sprzedaży wykazywane są w wartości netto, tj. pomniejszone o należny podatek od towarów i usług (VAT).

Spółka ewidencjonuje wszelkie pozostałe koszty operacyjne i straty nadzwyczajne (także jeszcze nie poniesione), natomiast nie ewidencjonuje wątpliwych pozostałych przychodów operacyjnych i zysków nadzwyczajnych.

Przychody lub koszty z tytułu naliczonych odsetek ujmowane są stosownie do okresu, którego dotyczą.

b) Wartości niematerialne i prawne:

Wartości niematerialne i prawne ujmuje się w księgach według cen ich nabycia lub kosztów poniesionych na ich wytworzenie i umarza metodą liniową w następującym okresie:

Koszty prac rozwojowych	- od dwóch do pięciu lat
Oprogramowanie komputerowe	- w ciągu dwóch lat
Pozostałe wartości niematerialne i prawne	- w ciągu pięciu lat
Wartość firmy	- od pięciu do dziesięciu lat

c) Środki trwałe:

Wartość początkową środków trwałych ujmuje się w księgach w wysokości cen ich nabycia lub kosztów poniesionych na ich wytworzenie, rozbudowę lub modernizację lub, jeżeli nie jest możliwe ustalenie kosztu wytworzenia środka trwałego, wartość początkową stanowi cena sprzedaży netto pomniejszona o przeciętnie osiąganą marżę. Środki trwałe podlegają okresowym aktualizacjom wyceny według zasad określonych przez Ministra Finansów. Ostatnia aktualizacja została przeprowadzona na dzień 1 stycznia 1995 r.

Jeżeli spółka przyjęła do używania obce środki trwałe na mocy umowy, zgodnie z którą jedna ze stron, zwana dalej "finansującym", oddaje drugiej stronie, zwanej dalej "korzystającym", środki trwałe do odpłatnego używania na czas oznaczony, spółka zalicza środki te do własnych aktywów trwałych, jeżeli umowa spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Środki trwałe umarzane są według metody liniowej lub degresywnej w okresie przewidywanego użytkowania, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przyjęto je do użytkowania.

Podstawowe stawki umorzeniowe są następujące:

Budynki i budowle	- od 2,5% do 4%
Maszyny i urządzenia	- od 10% do 60%
Środki transportu	- od 14% do 20%

Wydatki poniesione na ulepszenie środków trwałych (przebudowa, rozbudowa, rekonstrukcja, adaptacja lub modernizacja) powodujące m. in. wydłużenie okresu używania lub zwiększenie zdolności wytwórczej, zwiększają wartość środka trwałego. Wartość środków trwałych pomniejsza się o wartość odpisów z tytułu trwałej utraty wartości.

d) Środki trwałe w budowie:

Środki trwałe w budowie ujmuje się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości.

e) Inwestycje długoterminowe:

Akcje i udziały

Akcje i udziały wycenia się według ceny nabycia. W przypadku trwałej utraty wartości, nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego, wartość udziałów i akcji pomniejsza się o odpis wyrażający trwałą utratę wartości.

f) Zapasy:

Wycena zapasów objętych ewidencją ilościowo-wartościową :

- materiały i surowce – wg cen zakupu, przy zastosowaniu metody FIFO, koszty bezpośrednio związane z zakupem ujmuje się na koncie Międzyokresowe rozliczenia kosztów.

- towary – wg cen zakupu, przy zastosowaniu metody FIFO

Na dzień bilansowy materiały wycenia się według cen nabycia, która obejmuje cenę zakupu, powiększoną o cło (przy zakupie z importu), pomniejszoną o rabaty oraz koszty bezpośrednio związane z zakupem lub przystosowaniem do obrotu, łącznie z kosztami transportu, załadunku, składowania.

Cena sprzedaży netto jest szacunkową ceną sprzedaży możliwą do uzyskania w transakcjach między podmiotami niezależnymi, pomniejszoną o szacunkowe koszty uczynienia zapasów zdatnymi do sprzedaży oraz o szacunkowe koszty sprzedaży. Zapasy wykazywane są w wartości netto, tj. pomniejszone o wartość odpisów aktualizujących wynikających z ich wyceny według cen sprzedaży netto.

g) Należności i roszczenia oraz zobowiązania:

Należności i roszczenia wykazuje się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny.

Należności i roszczenia oraz zobowiązania w walutach obcych wykazuje się w wartości wymagającej zapłaty, przeliczonej na złote polskie według kursu średniego NBP z dnia dokonania operacji, z tym, że jeżeli dowód odprawy celnej (SAD) wykazuje inny kurs, stosuje się kurs określony w tym dokumencie. Na dzień bilansowy należności oraz zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się po obowiązującym na dzień bilansowy średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego, zaliczanego odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych - zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizujący.

- należności w postępowaniu egzekucyjnym - 100%
- należności w postępowaniu układowym - 100%
- należności z tytułu naliczonych odsetek - 100%
- należności główne - do 8%;
- należności wątpliwe po terminie płatności - 50%.

h) Rezerwy na zobowiązania:

Na rezerwy składają się zobowiązania, których termin wymagalności lub kwota nie są pewne.

Gwarancje

Rezerwy na gwarancje uznaje się, gdy produkt, usługa lub towar zostaną sprzedane. Rezerwy tworzone są jako określony procent przychodu ze sprzedaży produktów, usług i towarów, uzyskanego w danym roku obrotowym.

i) Środki pieniężne i inne aktywa pieniężne:

Krajowe środki pieniężne wykazuje się w wartości nominalnej.

Środki pieniężne w walutach obcych wycenia się po obowiązującym na dzień bilansowy średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

j) Podatek dochodowy:

Podatek dochodowy wykazany w rachunku zysków i strat obejmuje podatek dochodowy bieżący i odroczony.

Bieżące zobowiązanie z tytułu podatku dochodowego jest naliczane zgodnie z przepisami podatkowymi.

Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczonego stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i na początek okresu sprawozdawczego.

Rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem własnym, odnosi się na kapitał własny.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego. Rezerwa i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego są kompensowane dla potrzeb prezentacji w sprawozdaniu finansowym, jeżeli jednostka ma tytuł uprawniający ją do ich jednoczesnego uwzględnienia przy obliczaniu kwoty zobowiązania podatkowego.

k) Różnice kursowe:

Różnice kursowe wynikające z wyceny na dzień bilansowy aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych, z wyjątkiem inwestycji długoterminowych oraz powstałe w związku z zapłatą należności i zobowiązań w walutach obcych, jak również przy sprzedaży walut, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych, a w uzasadnionych przypadkach - do kosztu wytworzenia produktów lub ceny nabycia towarów, a także ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i prawnych.

l) Instrumenty finansowe:

Instrumenty finansowe ujmowane są oraz wyceniane zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Zasady wyceny i ujawniania aktywów finansowych opisane w poniższej nocie nie dotyczą instrumentów finansowych wyłączonych z Rozporządzenia, w tym w szczególności udziałów i akcji w jednostkach podporządkowanych, praw i zobowiązań wynikających z umów leasingowych i ubezpieczeniowych oraz instrumentów finansowych wyemitowanych przez Spółkę stanowiących jej instrumenty kapitałowe.

Podział instrumentów finansowych:

Aktywa finansowe:

- aktywa finansowe przeznaczone do obrotu,
- pożyczki udzielone i należności własne,
- aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

Zobowiązania finansowe:

- zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu,
- pozostałe zobowiązania finansowe.

m) Zasady ujmowania i wyceny instrumentów finansowych:

Aktywa finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w cenie nabycia, to jest w wartości godziwej poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych, zaś zobowiązania finansowe w wartości godziwej uzyskanej kwoty lub wartości otrzymanych innych składników majątkowych. Przy ustalaniu wartości godziwej na ten dzień uwzględnia się poniesione przez Spółkę koszty transakcji.

Aktywa finansowe:

Do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu zalicza się aktywa nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych albo krótkiego czasu trwania nabytego instrumentu, a także inne aktywa finansowe, bez względu na zamiary, jakimi kierowano się przy zawieraniu kontraktu, jeżeli stanowią one składnik portfela podobnych aktywów finansowych, co do którego jest duże prawdopodobieństwo realizacji w krótkim terminie zakładanych korzyści ekonomicznych.

Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu wycenia się w wartości godziwej, natomiast skutki okresowej wyceny, z wyłączeniem pozycji zabezpieczanych i instrumentów zabezpieczających, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego, w którym nastąpiło przeszacowanie.

Do aktywów finansowych utrzymywanych do terminu wymagalności zalicza się niezakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których zawarte kontrakty ustalają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz określają prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych, na przykład oprocentowania, w stałej lub możliwej do ustalenia kwocie, pod warunkiem że Spółka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu, gdy staną się one wymagalne.

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności wycenia się według zamortyzowanego kosztu przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej.

Do pożyczek udzielonych i należności własnych zalicza się, niezależnie od terminu ich wymagalności (zapłaty), aktywa finansowe powstałe na skutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych. Do pożyczek udzielonych i należności własnych zalicza się także obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne, jeżeli z zawartego kontraktu jednoznacznie wynika, że zbywający nie utracił kontroli nad wydanymi instrumentami finansowymi.

Pożyczki udzielone i należności własne, które Spółka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie, zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.

Do pożyczek udzielonych i należności własnych nie zalicza się nabytych pożyczek ani należności, a także wpłat dokonanych przez Spółkę celem nabycia instrumentów kapitałowych nowych emisji, również wtedy, gdy nabycie następuje w pierwszej ofercie publicznej lub w obrocie pierwotnym, a w przypadku praw do akcji - także w obrocie wtórnym.

Pożyczki udzielone i należności własne wycenia się według zamortyzowanego kosztu przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej.

Aktywa finansowe nie zakwalifikowane do powyższych kategorii zaliczane są do aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wycenia się w wartości godziwej zaś zyski i straty z wyceny ujmowane są w kapitale z aktualizacji wyceny. W przypadku oprocentowanych instrumentów dłużnych zaliczonych do tej kategorii część odsetkowa ustalona przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej jest odnoszona bezpośrednio do rachunku zysków i strat.

Zobowiązania finansowe:

Zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu, w tym w szczególności instrumenty pochodne o ujemnej wartości godziwej, które nie zostały wyznaczone jako instrumenty zabezpieczające, wykazywane są w wartości godziwej, zaś zyski i straty wynikające z ich wyceny ujmowane są bezpośrednio w rachunku zysków i strat.

Pozostałe zobowiązania finansowe wycenia się według zamortyzowanego kosztu przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej.

Wszystkie zobowiązania finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych pod datą zawarcia kontraktu.

Zarząd

Osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg rachunkowych

Michał Kopyanowski

Olga Sobieszka